

Ga 16, 16-20

^{16:16} "Ít lâu nữa, anh em sẽ không còn trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy"

^{16:17} Bấy giờ vài người trong nhóm môn đệ của Đức Giêsu hỏi nhau: "Người muốn nói gì khi bảo chúng ta: 'Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy và 'Thầy đến cùng Chúa Chá ?'"

^{16:18} Vậy các ông nói: "Ít lâu nữa nghĩa là gì? Chúng ta không hiểu Người nói gì!"

^{16:19} Đức Giêsu biết là các ông muốn hỏi mình, nên bảo các ông: "Anh em bàn luận với nhau về lời Thầy nói: 'Ít lâu nữa, anh em sẽ không trông thấy Thầy, rồi ít lâu nữa, anh em sẽ lại thấy Thầy."

^{16:20} Thật, Thầy bảo thật anh em: anh em sẽ khóc lóc và than van, còn thế gian sẽ vui mừng. Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui.

1. Ghi nhớ: “Anh em sẽ lo buồn, nhưng nỗi buồn của anh em sẽ trở thành niềm vui” (Ga 16,20)

2. Suy niệm: Nỗi buồn biến thành niềm vui liệu có được không? Đời sống của Chúa Giêsu chắc chắn đã trải nhiều thăng trầm thật sự, nhưng cuối cùng Ngài đã được vui vẻ trong vinh quang. Đời sống mỗi kitô hữu lắm lúc cứ thấy nỗi buồn vây quanh. Niềm vui có khi xuất hiện thoáng chốc rồi qua nhanh. Con cái Chúa thì gặp toàn chuyện đau buồn còn người đời thì toàn vui sướng. Nhưng rồi sẽ đến ngày mọi sự sẽ bị lật ngược.

Niềm vui mà kitô có được không do thế gian ban tặng nhưng nó thuộc về Thiên Chúa. Niềm vui Chúa ban cho mang tính độc lập với niềm vui trên đời này. Nó không bị thế gian cất đi. Trên đời dù có niềm vui lớn đến đâu thì người ta vẫn còn thấy thiếu, vẫn có chút ám ảnh trong đầu là nó không tồn tại. Niềm vui thật là được sống trong sự hiện diện của Chúa. Chỉ có nơi Chúa niềm vui mới đầy đủ, trọn vẹn, không chút pha trộn hay nhuốm buồn đau.

3. Sống Lời Chúa: Cố gắng nhận ra thánh ý Chúa qua những buồn lo trong cuộc sống.

4. Cầu nguyện: *Lạy Chúa, con biết luôn yêu thương con. Xin Chúa cho con hiểu được rằng khi lo buồn xảy đến là một cơ hội để con được lớn lên trong Chúa. Amen.*